

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/59/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010200
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3620010200.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a členov senátu JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Michala Eliaša v trestnej veci proti obžalovanej H. S., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom G., Z. H. č. XXX/XX, okres K., t. č. na slobode, pre trestný čin prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 11. apríla 2022 pod sp. zn. 2T/73/2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. septembra 2022 v Trenčíne jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolanie obžalovanej H. S. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/73/2020 zo dňa 11. apríla 2022 (ďalej len „súd prvého stupňa“) bola obžalovaná H. S. (ďalej len „obžalovaná“) uznaná vinnou zo spáchania trestného činu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

ako matka maloletého M.T., nar. XX.XX.XXXX, aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Partizánske číslo 2P/93/2016-31 zo dňa 09.01.2017, právoplatným a vykonateľným dňa 03.07.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín číslo 4Cop/28/2017-63 zo dňa 08.06.2017 bol upravený styk otca S. Y. s maloletým synom M.T., nar. XX.XX.XXXX tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletým v každú stredu od 15.00 h do 19.00 h a v každý nepárny kalendárny týždeň od piatka od 15.00 h do nedele do 18.00 h, s tým, že otec je oprávnený maloletého prevziať a povinný odovzdať v stanovenom čase v mieste trvalého bydliska dieťaťa a matka maloletého je povinná na rovnakom mieste dieťa otcovi odovzdať a dieťa po ukončení styku otca s dieťaťom prevziať a zároveň je povinná maloletého na styk s otcom riadne pripraviť, v dňoch 15.05.2019, 22.05.2019, 29.05.2019, 05.06.2019, 07.06.2019 až 09.06.2019 vrátane, 12.06.2019, 03.07.2019, 05.07.2019 až 07.07.2019 vrátane, 10.07.2019, 17.07.2019, 19.07.2019 až 21.07.2019 vrátane, 24.07.2019 v mieste trvalého bydliska maloletého v obci G., na ulici Z. H. č. XXX/XX otcovi maloletého S. Y. neumožnila styk s maloletým synom M.T., nar. XX.XX.XXXX a tento styk otca s maloletým sa neuskutočnil, pretože sa obžalovaná s maloletým synom M.T., nar. XX.XX.XXXX v mieste jeho trvalého bydliska nenachádzala, bola v tom čase s maloletým M.T., nar. XX.XX.XXXX v Spolkovej republike Nemecko, hoci v uvedených dňoch nebolo o jej návrhu o udelenie súhlasu namiesto otca S. Y. s vysťahovaním maloletého M.T., nar. XX.XX.XXXX do zahraničia, ktorý podala dňa 08.09.2016 na Okresný súd Partizánske právoplatne rozhodnuté, Okresný súd Partizánske až uznesením pod č.k. 4P/24/2016-539 zo dňa 23.07.2019, vykonateľným dňa 08.08.2019, právoplatným dňa 23.01.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5CoP/54/2019-616 zo dňa 14.11.2019 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým udelil súhlas H. S. namiesto otca S. Y. vycestovať s maloletým synom M.T., nar. XX.XX.XXXX do cudziny (Nemecka), do právoplatného skončenia konania vo veci samej, a tiež udelil súhlas H. S. namiesto otca k prihláške na plnenie povinnej školskej dochádzky, maloletým M.T., nar. 24.02.2013 v škole v Nemecku, pričom obžalovaná H. S. sa uvedeného konania dopustila aj

napriek tomu, že Okresný súd Partizánske uznesením č. k. 4Em/1/2017-78 zo dňa 14.03.2018, právoplatným dňa 20.04.2018 nariadil výkon právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Partizánske číslo 2P/93/2016-31 zo dňa 09.01.2017, právoplatného a vykonateľného dňa 03.07.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín číslo 4Cop/28/2017-63 zo dňa 08.06.2017 o úprave styku oprávneného S. Y. s maloletým M.T., nar. XX.XX.XXXX, Okresný súd Partizánske následne výzvou sp. zn. 4Em/1/2017 zo dňa 28.05.2018, ktorá bola obžalovanej doručená dňa 01.06.2018 vyzval H. S., aby sa dobrovoľne podrobila právoplatnému a vykonateľnému rozsudku Okresného súdu Partizánske číslo 2P/93/2016-31 zo dňa 09.01.2017, právoplatnému dňa 03.07.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín číslo 4Cop/28/2017-63 zo dňa 08.06.2017 o úprave styku oprávneného s maloletým M.T., nar. XX.XX.XXXX a upozornil ju na následky neplnenia povinností ustanovených v rozhodnutí, a keďže výzva na podrobenie sa súdnemu rozhodnutiu zo dňa 28.05.2018 zostala bezvýsledná a nevedla obžalovanú k tomu, aby dobrovoľne a v celom rozsahu plnila povinnosť uloženú jej vykonateľným rozhodnutím o úprave styku, Okresný súd Partizánske uznesením sp. zn. 4Em/1/2017-166 zo dňa 16.11.2018, právoplatným dňa 10.05.2019 vo veci výkonu rozhodnutia oprávneného S. Y. o úprave styku oprávneného s maloletým M.T., nar. 24.02.2013 uložil H. pokutu vo výške -200,- €.

Za to bola odsúdená podľa § 349, § 38 odsek 3, § 36 písm. j), písm. l), písm. n) Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, ktorého výkon jej bol podľa § 49 odsek 1 písm. a), § 50 odsek 1 Tr. zákona podmienične odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Proti výroku o treste v citovanom rozsudku prvostupňového súdu podala v zákonnej lehote odvolanie obžalovaná, ktoré odôvodnila prostredníctvom obhajcu. Žiadala, aby odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku proti ktorým smeruje odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a odvolaním napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písm. b), písm. c) a písm. e) Tr. poriadku zrušil a v zmysle ustanovenia § 322 odsek 3 Tr. poriadku sám rozhodol rozsudkom vo veci a uložil jej za spáchaný skutok peňažný trest v primeranej výške alebo, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písm. b), písm. c) a písm. e) Tr. poriadku zrušil a v zmysle ustanovenia § 322 odsek 1 Tr. poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Uviedla, že pri určovaní druhu a výmery trestu sa prihliada aj na priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, pričom nie je prítomná žiadna priťažujúca okolnosť, práve naopak, je tu viac poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j), písm. k), písm. l), písm. n) Tr. zákona. Poukázala na svoj doterajší bezúhonný život, pričom aj táto skutočnosť odôvodňuje uloženie aj iného druhu trestu ako trestu odňatia slobody s podmieničným odkladom. Je si vedomá protiprávnosti svojho konania, ktorého sa dopustila a nenamieta, že ide o také protispoločenské konanie, ktoré spoločnosť má a musí odsúdiť. Každý konkrétny prípad je však potrebné hodnotiť individuálne a pri ukladaní trestu brať zreteľ, či z hľadiska ochrany spoločnosti v tom ktorom prípade je nevyhnutné s poukazom na okolnosti prípadu a pomery na strane páchatela pôsobiť na prevýchovu výkonom trestu alebo hrozbou takeho trestu. V tomto prípade by postačovalo na jej prevýchovu uloženie peňažného trestu pri súčasnom uložení náhradného podmieničného trestu odňatia slobody v prípade, ak by peňažný trest bol zmarený. Nikdy predtým sa nedostala do rozporu so zákonom, v mieste svojho bydliska má veľmi dobrú povest', v posudzovanej veci išlo o prvé vybočenie z obvyklého spôsobu života. Uloženie trestu odňatia slobody s podmieničným odkladom podľa jej názoru nepôsobí výchovne, skôr represívne. Svoje konanie úprimne ľutuje a v budúcnosti bude viesť riadny život tak, aby jej správanie už nikdy nevybočilo do takej miery, aby sa dopustila akéhokoľvek protispoločenského správania. Je presvedčená, že v tomto prípade na naplnenie účelu trestu, v súlade so zásadami ukladania trestov je postačujúce uloženie peňažného trestu vo výške, ktorú určí súd.

V písomnom podaní zo dňa 10. mája 2022 (doplnení odvolania) prostredníctvom obhajcu obžalovaná žiadala, aby odvolací súd rozhodol tak, ako už uviedla v predchádzajúcom odôvodnení odvolania. Na jej prevýchovu by postačovalo uloženie peňažného trestu pri súčasnom uložení náhradného podmieničného trestu odňatia slobody v prípade, ak by peňažný trest bol zmarený. Za účelom preukázania zárobkových a majetkových pomerov predkladá v prílohe listinné dôkazy, ktoré preukazujú jej príjmové pomery, ako aj jej manžela S.. Jej príjem v Nemecku, pozostávajúci z dávok materskej a rodičovskej pomoci je dostatočný na to, aby bola schopná zaplatiť prípadne uložený peňažný trest. Súčasne disponuje aj úsporami, z ktorých je schopná uhradiť peňažný trest. Z príjmu manžela je možné zabezpečiť celý chod domácnosti a rodiny tak, aby prípadne uložený peňažný trest mal dosah len na ňu a nie na jej rodinu, resp. členov jej rodiny. Príjem jej manžela je

dostatočne vysoký na to, aby pokryl všetky potreby domácnosti tak, aby nedošlo k žiadnemu poklesu životnej úrovne jej rodiny.

Prokurátor okresnej prokuratúry sa k písomnému odôvodneniu odvolania obžalovanej do konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu, písomne nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré sa konalo za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovanej, prokurátor krajskej prokuratúry v rámci konečného návrhu uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný aj vo vzťahu k napadnutému výroku o treste a navrhol odvolanie obžalovanej podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovanej na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v konečnom návrhu uviedol, že navrhuje, aby odvolací súd rozhodol spôsobom uvedeným v písomnom odvolaní.

Podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku.

Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd uvádza, že pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo právoplatne prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovanej podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku o vine, po splnení zvyšných obligatórnych zákonných podmienok uznal obžalovanú vinnou zo spáchania trestného činu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zákona, pretože táto svojim konaním popísaným v skutku naplnila všetky zákonné znaky citovaného trestného činu, vrátane materiálneho korektívu podľa § 10 odsek 2 Tr. zákona. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania /iba z dôvodu podľa § 371 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku - závažným spôsobom porušené právo na obhajobu/, mohol preskúmať z podnetu podaného odvolania v zmysle § 317 odsek 1 Tr. poriadku len výrok o uloženom treste odňatia slobody, ktorého výkon bol obžalovanej podmienene odložený a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej, i keď bolo podané oprávnenou osobou, včas a na správnom mieste, nie je ale dôvodné.

Trestný čin (prečin) marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zákona spočíva tiež v tom, že páchatel' (obžalovaná) svojim konaním po tom, čo sa proti nemu bezvýsledne použili opatrenia v civilnom procese smerujúce k výkonu rozhodnutia súdu, marí výkon takého rozhodnutia.

Rozhodnutím v zmysle ustanovenia § 349 Tr. zákona je v preskúmvanej veci rozsudok Okresného súdu Partizánske, č. k. 2P/93/2016-31 zo dňa 09. januára 2017, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 03. júla 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 4CoP/28/2017-63 zo dňa 08. júna 2017. Uvedený rozsudok vydal Okresný súd Partizánske v civilnom procese (v opatrovníckom konaní podľa § 111 a nasl. zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“) s tým, že predmetom konania bolo v zmysle ustanovenia § 111 písm. d) CMP rozhodovanie o styku mal. M. T., nar. 24.02.2013 (maloletého) s S. (otcom). Výrokom II. tohto rozsudku bolo rozhodnuté o úprave styku otca s maloletým tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletým v každú stredu od 15.00 hod. do 19.00 hod. a v každý nepárny kalendárny týždeň od piatka od 15.00 hod. do nedele do 18.00 hod. Výrokom III. súd rozhodol o tom, že otec je oprávnený maloletého prevziať a povinný odovzdať v stanovenom čase v mieste trvalého bydliska maloletého a matka maloletého (obžalovaná) je povinná na rovnakom mieste maloletého otcovi odovzdať, maloletého po ukončení styku otca s ním prevziať a obžalovaná je povinná maloletého na styk s otcom riadne pripraviť.

Zo skutkovej vety výroku o vine, ktorá nie je predmetom odvolacieho konania z dôvodu, že obžalovaná urobila na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa vyhlásenie o vine nepochybne vyplynulo, že obžalovaná preukázateľne marila výkon rozsudku Okresného súdu Partizánske, č. k. 2P/93/2016-31 zo dňa 09. januára 2017 (konkrétne v dňoch 15. mája 2019, 22. mája 2019, 29. mája 2019, 05. júna 2019, 07. júna 2019 až 09. júna 2019 vrátane, 12. júna 2019, 03. júla 2019, 05. júla 2019

až 07. júla 2019 vrátane, 10. júla 2019, 17. júla 2019, 19. júla 2019 až 21. júla 2019 vrátane, 24. júla 2019) tým, že v mieste trvalého bydliska maloletého neumožnila otcovi styk s maloletým.

Styk otca s maloletým sa neuskutočnil, nakoľko obžalovaná sa s maloletým synom v mieste jeho trvalého bydliska nenachádzala. Súčasne bolo skutkovo ustálené, že obžalovaná bola v tom čase s maloletým v Nemecku, hoci pôvodne (v rozhodnom čase) nebolo o jej návrhu o udelenie súhlasu namiesto otca s vysťahovaním maloletého právoplatne rozhodnuté (vec vedená na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 4P/24/2016).

Trestnoprávne relevantné konanie obžalovanej je zvýraznené tým, že v civilnom procese (§ 370 a nasl. CMP) bol nariadený výkon rozhodnutia (rozsudku Okresného súdu Partizánske, č.k. 2P/93/2016-31 zo dňa 09. januára 2017) uznesením Okresného súdu Partizánske, č.k. 4Em/1/2017-78 zo dňa 14. marca 2018 (právoplatným dňa 20. apríla 2018), pričom obžalovaná toto uznesenie vydané v rámci výkonu rozhodnutia vo veci maloletého nerešpektovala, a preto jej bola uznesením Okresného súdu Partizánske, č.k. 4Em/1/2017-166 zo dňa 16. novembra 2018 (právoplatným dňa 10. mája 2019) uložená pokuta vo výške -200,- €.

Preskúmaním výroku o treste odňatia slobody (ktorého výkon bol obžalovanej podmienične odložený) z podnetu podaného odvolania odvolací súd dospel k záveru, že nemožno súhlasiť s odvolacími námietkami obžalovanej vo vzťahu k výroku o tomto treste. Naopak pri ukladaní tohto trestu súd prvého stupňa dôsledne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 odsek 1 až 4 Tr. zákona dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy, pričom správne obžalovanej priznal existenciu troch poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j) Tr. zákona (viedla pred spáchaním trestného činu riadny život), § 36 písm. l) Tr. zákona (priznala sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovala) a § 36 písm. n) Tr. zákona (napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom) pri súčasnej absencii (nepřítomnosti) príťažujúcej okolnosti. Pre pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností (3:0) súd prvého stupňa pri ukladaní trestu odňatia slobody správne vychádzal z upraveného rozpätia trestnej sadzby (12 mesiacov až 44 mesiacov), nakoľko znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (§ 38 odsek 3 Tr. zák. vo vzťahu k ustanoveniu § 349 Tr. zákona).

Súčasne bolo zistené, že obžalovaná doposiaľ nebola súdne trestaná a nevykazuje ani žiaden priestupok, a preto odvolací súd následne na základe odvolania skúmal, či vo vzťahu obžalovanej prichádza do úvahy uloženie iného druhu trestu (peňažného trestu).

Obžalovaná nespáchala úmyselný trestný čin, ktorým by získala alebo sa snažila získať majetkový prospech (§ 56 odsek 1 Tr. zákona), preto bolo potrebné sa pri prieskume zaoberať tým, či prichádza do úvahy uloženie peňažného trestu ako samostatného trestu z iného dôvodu predpokladaného zákonom (ustanovením § 56 odsek 2 Tr. zákona). Pre uloženie peňažného trestu podľa tohto ustanovenia (bez splnenia podmienok podľa § 56 odsek 1 Tr. zákona) však musia byť kumulatívne splnené zákonné podmienky (súd ho ukladá za prečin a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatela trest odňatia slobody neukladá).

Odvolací súd zistil, že bola splnená podmienka, že ide o prečin (úmyselný trestný čin s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov). Pri zisťovaní povahy spáchaného prečinu (hodnoverne preukázané opakované porušenie rodičovských práv otca na styk s maloletým zo strany obžalovanej v období viac ako dvoch mesiacov, obžalovaná nerešpektovala ani samotný nariadený výkon rozhodnutia v civilnom procese, v dôsledku čoho jej bola následne uložená pokuta vo výške -200,- €) a možnosti nápravy obžalovanej (nachádza sa v cudzine, reálne hrozí ďalšie nerešpektovanie rodičovských práv súvisiacich so stykom otca s maloletým obžalovanou, v súčasnosti určený rozsudkom Okresného súdu Partizánske, č.k. 4P/24/2016-693 zo dňa 03. marca 2020, právoplatným dňa 19. mája 2020) odvolací súd dospel k záveru, že uloženie peňažného trestu u obžalovanej neprichádza do úvahy, nakoľko by bolo neprimerane mierne. Krajský súd v tejto súvislosti nemôže opomenúť skutkové okolnosti, najmä že nešlo o jednorazové porušenie povinnosti obžalovanej, ktorú neodradila ani uložená peňažná sankcia). Súdom prvého stupňa obžalovanej uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, t. j. na samotnej dolnej hranici príslušnej (upravenej) trestnej sadzby s podmieničným odložením jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov preto

zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 odsek 1, odsek 3 a odsek 4 Tr. zákona a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistené poľahčujúce okolnosti, nezistenú priťažujúcu okolnosť, ako aj pomery obžalovanej a možnosti jej nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovanej spoločnosťou.

Uložený trest bude vplývať na obžalovanú, aby už začala vôbec rešpektovať rodičovské práva, ale súčasne i povinnosti otca maloletého, medzi ktoré patrí i jeho styk s maloletým (povinnosť pozitívne vplývať na jeho osobu) a ktoré práva sú a prípadne i v budúcnosti budú upravené meritórnym rozhodnutím (rozsudkom) vydaným v civilnom procese.

Prípadné nerešpektovanie súdom upravených rodičovských práv otca maloletého obžalovanou, ktorého by sa obžalovaná dopustila v budúcnosti počas plynutia skúšobnej doby by pri skúmaní zákonnej podmienky (vedenia riadneho života), mohlo mať zásadný vplyv na to, či sa v skúšobnej dobe osvedčí, resp. neosvedčí. Negatívne konštatovanie tejto skutočnosti (neosvedčenie sa v skúšobnej dobe) zo strany súdu by potom následne znamenalo, že obžalovaná by si trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, ktorého výkon jej bol podmiennečne odložený, skutočne vykonala.

Z uvedených dôvodov odvolanie obžalovanej odvolací súd nepovažoval za dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon neprípúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok (sťažnosť).